

การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา Compliance with the Professional Code of Ethics for Teachers in Schools under Nakhon Ratchasima Provincial Administrative Organization

ประณต นาคะเวช¹, นัฐยา บุญกองแสน² และ พิชญ์ลีลา พงษ์พันแพ่งพงา³

Pranod Nakaved¹, Nathaya Boonkongsaen² and Phitzesa Phongpanphaengpanga³

Received : 8 ต.ค. 2563

Revised : 5 ม.ค. 2564

Accepted : 5 ม.ค. 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา และ 2) เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูโรงเรียนในสังกัดจำนวน 317 คน เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่า IOC (Index of Item-objective Congruence) อยู่ระหว่าง 0.80–1.00 มีค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีของครอนบาค (Cronbach) เท่ากับ 0.961 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบค่า t-test และ F-test และทดสอบรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method) ผลการวิจัยพบว่า

1. การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$) และรายด้านเรียงตามลำดับ คือ ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ และด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง

2. การเปรียบเทียบพบว่า 1) ครูที่มีเพศต่างกันมีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และด้านจรรยาบรรณต่อตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณโดยภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน 3) ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณโดยภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : จรรยาบรรณ, วิชาชีพครู, โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา

Abstract

The purposes of this research were 1) to study the operation level of the professional code of ethics for teachers in schools under Nakhon Ratchasima Provincial Administrative Organization and; 2) to compare the professional code of ethics operation for teachers in schools under the Nakhon Ratchasima Provincial Administrative Organization based on genders, educational levels and working experiences.

¹ ดร. อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล อีเมล: pranod2000@hotmail.com

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

³ ดร. อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

¹ Ph.D., Lecturer in Faculty of Education, Vongchavalitkul University, Email: pranod2000@hotmail.com

² Assistant Professor, Ph.D., Lecturer in Faculty of Education, Vongchavalitkul University

³ Ph.D., Lecturer in Faculty of Education, Vongchavalitkul University

The research samples consisted of 317 teachers. Questionnaires with five-point rating scale using the Index of Item-Objective Congruence (IOC) ranged between 0.80–1.00. Cronbach's reliability was at 0.961.

Statistics used in data analysis were percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test and Scheffe Test. The results showed as follows:

1. The level of overall compliance with the professional code of ethics for teachers in schools under Nakhon Ratchasima Provincial Administrative Organization was the highest ($\bar{X} = 4.59$) in the following orders: commitment to teaching profession, commitment to colleagues of teaching profession, commitment to society, commitment to service recipients and commitment to oneself.

2. The comparison showed that: 1) no difference is found between genders in terms of overall compliance with professional code of ethics for teachers. However, significant difference at 0.05 in the aspect of commitment to oneself. 2) no statistically significant difference was found among teachers with different educational levels in overall compliance and for each aspect. 3) no statistically significant difference was found among teachers with different working experiences in overall compliance and compliance for each aspect.

Keywords : Code of Ethics, Professional Teacher, School under Nakhon Ratchasima Provincial Administrative Organization

บทนำ

ปัจจุบัน โลกในศตวรรษที่ 21 มีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วมาก ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยีและการศึกษา อย่างชัดเจน ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ รวมถึงประเทศไทยจำเป็นต้องปรับตัวตามสถานการณ์โลกด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นการเปลี่ยนแปลงของสังคมยุคดิจิทัล การจัดระเบียบการเรียนรู้เป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้บริหารการศึกษา ครู อาจารย์ นักเรียน และนักศึกษาต้องตรงกับสาระสำคัญ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เพื่อนำไปสู่การพัฒนาทักษะวิชาชีพ (จำเรณูรัตน์ จิตต์จิรจรรย์, 2561 : 4-5) ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับที่ 12 (2560-2564) ซึ่งเป็นแผนหลักในการพัฒนาประเทศจึงกำหนดเป้าหมายเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การพัฒนาที่ยั่งยืน และคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560 : 4)

ครูนับว่าเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ เพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ และสามารถช้อนาคดของประเทศไทยไปในทิศทางที่ควรจะเป็น ครูจึงต้องทำหน้าที่สร้างประสบการณ์การเรียนรู้ กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความอยากที่จะพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ รวมถึงการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ของสังคม ทั้งนี้ครูจะต้องพัฒนาตนเองให้มีความสามารถทั้งด้านวิชาการ และด้านคุณธรรม จริยธรรม รวมถึงเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับลูกศิษย์ได้ด้วย กล่าวได้ว่า การพัฒนาลักษณะนิสัยเด็กเป็นบทบาทของพ่อ แม่ ผู้ปกครอง รวมทั้งชุมชน และชีวิตในโรงเรียนเป็นหน้าที่ของบุคลากรในโรงเรียน โดยเฉพาะครูผู้มีความสำคัญยิ่งที่จะร่วมด้วยช่วยกันให้เด็ก ๆ มีความเก่งและดี และมีสุข คือ ดี เก่ง สุข ทำให้เป็นผู้มีความสำเร็จอย่างมีคุณธรรมจริยธรรม สร้างความสงบสุขและด้วยการมีสุขภาพกาย และใจดี (พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ และพเยาว์ ยินดีสุข, 2560 : 277) ตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2556 (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2556 : 66) ได้กำหนดคุณสมบัติของครูและผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา จะต้องมีความสมบูรณ์

ตรงกับมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา ได้แก่ มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงาน และมาตรฐานการปฏิบัติตน ซึ่งกล่าวว่า จรรยาบรรณของวิชาชีพที่กำหนดขึ้นเป็นแบบแผนในการประพฤติตน ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องปฏิบัติตาม จะเห็นได้ว่า จรรยาบรรณวิชาชีพครูเป็นเรื่องที่สำคัญมากสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพครู เพื่อให้ครูมีแบบแผนความประพฤติให้อยู่ในแนวทางที่พึงยึดปฏิบัติ เป็นไปตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2556 (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2556 : 73) ซึ่งให้ความหมาย จรรยาบรรณวิชาชีพ หมายถึง มาตรฐานการปฏิบัติตนที่กำหนดขึ้นเป็นแบบแผนในการประพฤติตน ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องปฏิบัติตาม เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียง และฐานะของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาให้เป็นที่ยอมรับศรัทธาแก่ผู้รับบริการ และสังคม อันจะนำมาซึ่งเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ ประกอบด้วย จรรยาบรรณต่อตนเอง จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ จรรยาบรรณต่อสังคม โดยนำข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2550 (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2550 : 37) เป็นประมวลพฤติกรรมที่เป็นตัวอย่างของการประพฤติที่กำหนดขึ้นตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ ประกอบด้วยพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของแต่ละด้าน ข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยการพิจารณาการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559 (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2559 : 14-16) ระบุกรณีปรากฏว่าผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา กระทำผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพอย่างร้ายแรง ให้คณะกรรมการมีอำนาจสืบสวน สอบสวน และพิจารณาวินิจฉัยพักใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพได้

เนื่องจากสังคมได้มีการกล่าวถึงพฤติกรรมจากครูในหลากหลายมิติทั้งที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ ขณะเดียวกันความคาดหวังที่ผู้เรียน ผู้ปกครอง และสังคม ต้องการจากครูนอกเหนือจากความรู้ความสามารถในการอบรมสั่งสอนศิษย์แล้ว ครูจะต้องเป็นต้นแบบของคนดี เป็นแบบอย่างที่ดีทั้งทางด้านร่างกาย ความคิด และจิตใจ ทำให้ต้องกลับมาพิจารณาว่า ครูได้มีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพมากน้อยเพียงใด อย่างไรก็ตาม แนวทางการปฏิบัติตามจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ รวมทั้งการกำหนดบทลงโทษที่ชัดเจนของทางศึกษานั้น จะมีอิทธิพลต่อแนวทางปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู กล่าวคือ การที่กำหนดบทลงโทษที่ชัดเจน กับการกำหนดแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนนั้นจะมีความสำคัญกับแนวทางการปฏิบัติมากกว่าการให้ครูในสถานศึกษาได้รับรู้ในประมวลจริยธรรมเพียงอย่างเดียว (อัญลักษณ์ รุจิภักดิ์, เอมมา อาสนจินดา, สุนันทิพย์ จิตสว่าง, 2556 : บทคัดย่อ) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กรณีผู้อำนวยการโรงเรียนแห่งหนึ่งมีสัมพันธ์ชู้สาวกับนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หรือ ม.2 ใน อ.บัวใหญ่ จ.นครราชสีมา จนกระทั่งถูกตั้งกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรง ยิ่งทำให้วงการครูสั่นสะเทือนมากยิ่งขึ้น โดยปี พ.ศ. 2560 มีกรณีล่อลวงเมิดทางเพศ 68 ราย เด็กกับเด็ก 10 ราย ครูหรือบุคลากรทางการศึกษากับเด็ก 8 ราย บุคคลอื่นกับเด็ก 33 ราย และบุคคลในครอบครัวกับเด็ก 17 ราย สำหรับกรณีความรุนแรง 134 ราย เด็กกับเด็ก 92 ราย ครูและบุคลากรทางการศึกษากับเด็ก 7 ราย บุคคลอื่นกับเด็ก 13 ราย มีการฆ่าตัวตายหรือทำร้ายตนเอง 3 ราย และมีการกระทำจากบุคคลในครอบครัวกับเด็ก 19 ราย มติชนรายวัน (2561, อ้างถึงใน เฉลิมพล พลมุข, 2561 : ออนไลน์) ในบางกรณีเกิดปัญหาความขัดแย้งกับเพื่อนร่วมงาน ทำให้เกิดความรู้สึกว่าถูกกลั่นแกล้งหรือไม่ได้รับความเป็นธรรม รุนแรงถึงขั้นทำร้ายร่างกายกันจนถึงชีวิต (อาชญากรรม, 2559 : ออนไลน์) และอีกหลาย ๆ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องราวใหญ่โต ซึ่งส่งผลกระทบต่อสังคมและสถาบันวิชาชีพครูเป็นอย่างมาก ส่วนหนึ่งเกิดจากการขาดจรรยาบรรณวิชาชีพของครู ไม่ว่าจะเป็นจรรยาบรรณต่อตนเอง หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับสถานภาพ การขาดศรัทธาในวิชาชีพครู

ตามพระราชบัญญัติแผนและขั้นตอนกระจายอำนาจไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กำหนดต้องถ่ายโอนภารกิจด้านการศึกษาไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ องค์การบริหารส่วนจังหวัดหลายแห่งได้ผ่านการประเมินความพร้อมในการจัดตั้งสถานศึกษาใหม่ในสังกัดของตนเอง ต่อมาพบว่าโรงเรียนที่ทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับโอนมามีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน และสามารถจัดการเรียนการสอนมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งในด้านอาคารสถานที่ วัสดุครุภัณฑ์ทางการศึกษา บุคลากรทางการศึกษาโดยเฉพาะครูอาจารย์ ทั้งนี้เนื่องจากการสนับสนุนงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้แก่สถานศึกษาในสังกัดอย่างต่อเนื่อง จนทำให้สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของโรงเรียนในสังกัด

องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพิ่มสูงขึ้น โดยจะเห็นได้จากตัวเลขการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับต่าง ๆ ของนักเรียนจากโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เพิ่มสูงขึ้น (ดุจดาว กลัดสุข, 2555 : 191-211) การจัดการศึกษาโดยเทศบาลและกรุงเทพมหานคร หลายแห่งประสบความสำเร็จอย่างมาก เป็นที่ยอมรับของประชาชนโดยทั่วไปทั้งในท้องถิ่นและในพื้นที่อื่นในเรื่องของคุณภาพการศึกษา หลายโรงเรียนได้รับรางวัลที่แสดงถึงคุณภาพการจัดการศึกษาและคุณภาพของนักเรียนในโรงเรียน เช่น รางวัลสถานศึกษาพระราชทาน นักเรียนรางวัลพระราชทาน (พัทธชัย พัฒนสุวรรณ, 2554 : 2-3) จากข้อมูลเบื้องต้นองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา, 2561 : ออนไลน์) พบว่าตั้งแต่ปี 2550-2551 สามารถจัดการศึกษาได้ทุกระดับตามเกณฑ์การประเมินของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้อนุมัติให้สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาถ่ายโอนมาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมาแล้ว จำนวน 58 โรงเรียน

เนื่องจากครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมาเป็นกลุ่มประชากรที่มีขนาดใหญ่ และกระจายอยู่ในพื้นที่อำเภอต่าง ๆ ทั่วทั้งจังหวัดนครราชสีมา ระดับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูจึงมีอิทธิพลและส่งผลกระทบต่อคุณภาพการเรียนการสอนของโรงเรียนในสังกัดอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา เพื่อศึกษา และใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง และพัฒนาครูเพื่อนำไปสู่การพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพแบบยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน

กรอบแนวคิดและสมมติฐาน

กรอบแนวคิด

ผู้วิจัยได้ศึกษาระดับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นครูซึ่งปฏิบัติงานในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ประจำปีการศึกษา 2561 ซึ่งมีตัวแปรที่ต้องศึกษา คือ ตัวแปรต้น Independent Variable) เป็นลักษณะพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู 5 ด้านตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพ 2556 (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2556 : 12) ประกอบด้วย 1) จรรยาบรรณต่อตนเอง 2) จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ 3) จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ 4) จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และ 5) จรรยาบรรณต่อสังคม

สมมติฐาน

ครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ที่มี เพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกัน มีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ประจำปีการศึกษา 2561 จำนวน 58 โรงเรียน จำนวน 1,764 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ประจำปีการศึกษา 2561 จากแผนอัตรากำลัง 3 ปี (รอบปีงบประมาณ 2561-2563) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา, 2561 : 45-47) จำนวน 317 คน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970, อ้างถึงใน ไพศาล หวังพานิช, 2555 : 25) ที่ระดับความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 มีขั้นตอน ดังนี้

1.2.1 กำหนดจำนวนโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างตามขนาดของโรงเรียนโดยกำหนดเกณฑ์ร้อยละ 50 ของโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง โรงเรียนใหญ่ และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ จาก 58 โรงเรียน เป็น 29 โรงเรียน

1.2.2 เลือกโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยการนำประชากรมาแบ่งเป็นกลุ่มย่อยในแต่ละขนาดของโรงเรียน ตามสัดส่วนของประชากร

1.2.3 กำหนดจำนวนครูในโรงเรียนแต่ละขนาดตามสัดส่วนทั้งหมดของครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนแต่ละขนาด

1.2.4 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sample Random Sampling) ในแต่ละโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 317 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ประเภท และลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้าง และพัฒนาขึ้น โดยยึดจรรยาบรรณวิชาชีพครู ซึ่งระบุในข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2550 หมวดที่ 1 ได้กล่าวถึงแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณครูไว้ 5 ส่วนดังนี้ 1) จรรยาบรรณต่อตนเอง 2) จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ 3) จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ 4) จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และ 5) จรรยาบรรณต่อสังคม มีทั้งหมด 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ตามแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2550 โดยแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ 5 ระดับ มีทั้งสิ้น 5 ด้าน

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา

2.2 การสร้างเครื่องมือ และการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.2.1 สร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ภายใต้การปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพตามข้อบังคับของคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2556 และข้อบังคับของคุรุสภา ว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2556 และข้อบังคับของคุรุสภา ว่าด้วยแบบแผนพฤติกรรมวิชาชีพตามจรรยาบรรณวิชาชีพ พ.ศ. 2550 จำนวน 5 ส่วน ประกอบด้วย 1) จรรยาบรรณต่อตนเอง 2) จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ 3) จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ 4) จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และ 5) จรรยาบรรณต่อสังคม แบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านตรวจสอบความเหมาะสม ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องแบบ IOC (Index of Item-objective Congruence) อยู่ระหว่าง 0.80-1.00

2.2.2 นำแบบสอบถามส่งสำนักงานวิจัยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ได้รับการพิจารณาและผ่านการรับรองจากคณะกรรมการวิจัยธรรมการวิจัยในมนุษย์ เลขที่ใบรับรอง HE-033-2562 ไม่มีผลเรื่องจริยธรรม

2.2.3 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับครู โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน นำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

(Alpha-Coefficient) รายด้านและโดยรวมตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.961

2.2.4 ปรับปรุง แก้ไขแบบสอบถาม และสร้างเครื่องมือฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

แจกแบบสอบถามให้กับครู โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมาจำนวน 317 ชุด และเก็บคืนด้วยตนเอง นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของข้อมูลได้จำนวน 306 ชุด คิดเป็นร้อยละ 96.53

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนพิจารณาหาค่าความสมบูรณ์ของคำตอบ

4.2 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์

4.3 ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป แล้วประมวลค่าสถิติเพื่อใช้ในการวิเคราะห์

4.4 การแปลผลระดับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา โดยใช้เกณฑ์การคิดค่าเฉลี่ย เพื่อแปลค่าระดับการปฏิบัติ (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2549 : 77)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.5 ข้อมูลที่รวบรวมจากแบบสอบถามปลายเปิด ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหาโดยการแจกแจงความถี่ เพื่อใช้ในการอภิปรายผล

สรุปผล

1. การวิเคราะห์เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศหญิง จบการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี และมีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี

2. ระดับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.35) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.39) ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.41) ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.41) ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.41) และด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.42) ตามลำดับ

1) การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.39) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ย 3 อันดับแรก ได้แก่ การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริตตามกฎหมายระเบียบ และแบบแผนของทางราชการ ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.44) รองลงมา คือ แสดงความชื่นชม มีความรักและศรัทธาในคุณค่าของวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.48) และรักษาชื่อเสียง และปกป้องศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.49) ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ยกย่องเชิดชูเกียรติผู้มีผลงานในวิชาชีพให้สาธารณชนรับรู้ ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.68)

2) การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.41) ข้อที่มีค่าเฉลี่ย 3 อันดับแรก ได้แก่ ไม่ปิดบังข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติงาน จนเกิดความเสียหาย

ต้องงาน และผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = 0.53) รองลงมา คือ มีความรับผิดชอบ กับปัญหาที่เกิดขึ้น ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = 0.56) และเสริมสร้างความสามัคคีในกลุ่มผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.56) และข้อที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เสียสละ เอื้ออาทร และให้ความช่วยเหลือผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.58)

3) การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้านจรรยาบรรณต่อสังคมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.41) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ย 3 อันดับแรก ได้แก่ ยึดมั่น สนับสนุน ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.44) รองลงมา คือ การให้ความร่วมมือ และสนับสนุนกิจกรรมของชุมชน เพื่อประโยชน์ต่อการศึกษาทันทีหรือทางอ้อม ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.61) และนำภูมิปัญญาท้องถิ่น และศิลปวัฒนธรรมมาเป็นปัจจัยในการจัดการศึกษาให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.65) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เป็นผู้ดำเนินการวางแผน และดำเนินการเพื่อการอนุรักษ์ศาสนา สิ่งแวดล้อม และพัฒนาเศรษฐกิจภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.94)

4) การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.41) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ย 3 อันดับแรก ได้แก่ ให้คำปรึกษา หรือช่วยเหลือศิษย์ และผู้รับบริการด้วยความเมตตา กรุณาอย่างเต็มความสามารถและเสมอภาค ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.46) รองลงมา คือ ตั้งใจ เสียสละ และอุทิศตนในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้ศิษย์ได้พัฒนาตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจ ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.51) และสนับสนุนศิษย์และผู้รับบริการดำเนินงานเพื่อปกป้องสิทธิเด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาส ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.50) ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ให้ศิษย์ และผู้รับบริการ มีส่วนร่วมวางแผนการเรียนรู้ และวิธีการปฏิบัติที่เหมาะสมกับตนเอง ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.71)

5) การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้านจรรยาบรรณต่อตนเองโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.42) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ย 3 อันดับแรก ได้แก่ ประพฤติตนเหมาะสมกับสถานภาพ มีความสุภาพ และมีวินัยต่อตนเอง ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.46) รองลงมา คือ ปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จอย่างมีคุณภาพตามเป้าหมายที่กำหนด ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.51) และศึกษาหาความรู้ วางแผน พัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ วิชาการ เศรษฐกิจ สังคม การเมือง เพื่อพัฒนางาน และสะสมผลงานอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.56) ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตตามประเพณี วัฒนธรรมไทย และไม่เกี่ยวข้องอบายมุข หรือสิ่งเสพติด ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.85)

การเปรียบเทียบการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม สรุปได้ดังนี้

1. การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ที่มีเพศต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ($t = -1.73$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านจรรยาบรรณต่อตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t = -2.65$)

2. การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน โดยภาพรวม ($t = -1.03$) และรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันโดยภาพรวม ($F = 0.97$) และรายด้าน พบว่าไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ รองลงมาคือ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ และด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง ตามลำดับ

1.1 การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากครูเป็นอาชีพที่มีเกียรติ ได้รับการคาดหวัง และการยอมรับอย่างสูงจากสังคมโดยเฉพาะสังคมต่างจังหวัด ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างมากที่ครูจะต้องวางตัวให้ดีที่สุดตามจรรยาบรรณวิชาชีพ เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับตัวเอง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริตตามกฎหมาย ระเบียบ และแบบแผนของทางราชการ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าอาชีพครูต้องเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับนักเรียน ผู้ปกครอง และผู้คนในชุมชนทำให้ต้องเป็นตัวอย่างที่ดี มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริต ปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีตามกฎหมาย ระเบียบของราชการ ทั้งนี้ต้องแสดงออกให้เห็นว่าชอบอาชีพนี้จริง ๆ ด้วยความรักและความศรัทธาในอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของยนต์ ชุ่มจิต (2550, อ้างถึงใน สุวิมล บุญลี และสุวิมล โพธิ์กลิ่น, 2557 : 100) ที่กล่าวว่า ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องรัก เมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริม ให้กำลังใจแก่ศิษย์ และผู้รับบริการตามบทบาทหน้าที่โดยเสมอ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของธัญลักษณ์ รุจิภักดิ์, เอมมา อาสนจินดา และสุนนทิพย์ จิตสว่าง (2556 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง จริยธรรมในวิชาชีพครู พบว่าเจตคติเรื่องระดับความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพ 5 ด้านจะมีอิทธิพลกับแนวการปฏิบัติที่สอดคล้องกับจริยธรรมวิชาชีพ โดยด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมมากที่สุด และสอดคล้องกับทวิกาญจน์ ตั้งวีระพรพงศ์ (2556 : 426) ศึกษา คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูฝึกฝีมือแรงงานในสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานกรมพัฒนาฝีมือแรงงานกระทรวงแรงงาน ด้านคุณธรรมจริยธรรมพบว่า คุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่มีระดับสูงสุดได้แก่ 1) มีความเอาใจใส่ต่องานที่ปฏิบัติ 2) มีจรรยาบรรณและความซื่อสัตย์ต่อวิชาชีพ 3) เคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น

1.2 การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากครูเป็นอาชีพที่สังคมคาดหวังให้เป็นตัวอย่างที่ดีกับเด็ก ๆ ดังคำกล่าวที่ว่า “ครูคือแม่พิมพ์ของชาติ” ซึ่งสังคมในต่างจังหวัดเป็นสังคมที่มีความใกล้ชิดและเอื้ออาทรต่อกัน ครูต้องวางตัวให้เหมาะสมกับบุคคลรอบข้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเพื่อนร่วมประกอบวิชาชีพ ควรมีความสามัคคีให้ความช่วยเหลือต่อกัน รวมทั้งแจ้งข้อมูลข่าวสารที่เป็นความจริงและยอมรับกับทุกปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับตัวเอง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ไม่ปิดบังข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติงาน จนเกิดความเสียหายต่องาน และผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ เพราะการปิดบังข้อมูลข่าวสารทำให้เกิดความเสียหายกับบุคคลและองค์กร โดยเจตนาหรือไม่เจตนาก็ตาม ซึ่งการปิดบังข้อมูลเปรียบเสมือนการขาดคุณธรรมในเรื่องความซื่อสัตย์ ตรงกับข้อธรรมะในเรื่อง หิริโอตตปละ คือ ความละอายใจและเกรงกลัวต่อบาป สอดคล้องกับงานวิจัยของคุณัญญา สมจิตร และผดุง พรหมมูล (2561 : 26-27) ซึ่งทำวิจัยเรื่อง การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดชุมพร พบว่าด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เพราะผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา พึงช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันอย่างสร้างสรรค์ โดยยึดมั่นในระบบคุณธรรม เพื่อสร้างความสามัคคีภายในหมู่คณะ สอดคล้องกับอดุลย์ ไทรเล็กทิม (2550 : 170) ได้กล่าวถึง ขรวาธธรรม 4 หลักธรรมสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพครูที่จะใช้ยึดถือเป็นคุณธรรมพื้นฐานของจิตใจ ในการครองชีวิต ครองเรือนให้ประสพความสุขสมบูรณ์ และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุคคลทั้งหลาย และยังสรุปว่า สังฆะ หมายถึง ความซื่อสัตย์ จริงใจต่อกัน ผู้ประกอบวิชาชีพครูจำเป็นต้องอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคม การที่จะให้ผู้ร่วมงานเกิดความไว้วางใจ และมีเมตตาสนิทต่อกัน จำเป็นต้องเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์ จริงใจต่อกัน ถ้าไม่มีสิ่งนี้จะเมื่อใดย่อมเป็นเหตุให้เกิดความหวาดระแวงแคลงใจกัน เป็นจุดเริ่มต้นแห่งความริแค้น ซึ่งยากนักที่จะประสานให้คืนดีได้ ดังเดิม

1.3 การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้านจรรยาบรรณต่อสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากทุกอาชีพต้องมีความผูกพันกับสังคม เพราะเราทุกคนต้องอยู่ในสังคม ต้องมีการให้และการรับกับสังคมในเวลาเดียวกัน ดูได้จาก การที่ภาครัฐพยายามสนับสนุนให้นำศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อสืบทอดให้กับเด็กรุ่นใหม่ รวมถึงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ต้องยึดมั่น สนับสนุน และส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของผกาทิพย์ ทรัพย์วิริยะกุล (2560 : 9) ได้ศึกษาการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ของครูกลุ่มโรงเรียนสหวิทยาเขตเบญจสิริ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 ด้านจรรยาบรรณต่อสังคมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดที่เป็นเช่นนั้นเพราะครูต้องยึดมั่นในชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ส่งเสริมกิจกรรมในระบอบประชาธิปไตย และรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม ครูเป็นผู้นำในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม พัฒนาเศรษฐกิจภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนให้ความร่วมมือในการส่งเสริมอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรมอย่างสม่ำเสมอ

1.4 การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากครูเป็นอาชีพที่ต้องให้บริการกับลูกศิษย์เหมือนลูกของตนเอง ดังนั้นคนที่เป็นครูจึงต้องเป็นคนที่รักเด็ก มีความเมตตา กับลูกศิษย์ และพร้อมที่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้ลูกศิษย์มีความรู้ มีทักษะ มีความสามารถ มีความก้าวหน้า และประสบความสำเร็จในชีวิต ดูได้จากความสุขของอาชีพครู คือ ความสำเร็จของลูกศิษย์ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา หรืออาชีพการงาน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ให้คำปรึกษา หรือช่วยเหลือศิษย์ และให้บริการด้วยความเมตตา กรุณาอย่างเต็มความสามารถและเสมอภาค ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภักษญา โลกิตสถาพร (2557 : 73) ได้ทำวิจัยเรื่องพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของครูกับบทบาทของครูในการส่งเสริมจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของครู ในการส่งเสริมจริยธรรมในภาพรวมไม่แตกต่างกันนั้น ด้านการครองคน คือ ครูสนับสนุนนักเรียนที่มีความสามารถให้มีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การทำงาน

1.5 การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากครูเป็นอาชีพต้นแบบให้กับนักเรียนหลาย ๆ คน ดังนั้นครูจึงต้องปฏิบัติตัวให้เหมาะสมกับอาชีพ ปฏิบัติตัวสุภาพ เป็นตัวอย่างที่ดีของนักเรียน ไม่ยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข รวมถึงการปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จอย่างมีคุณภาพ ตามเป้าหมายที่กำหนด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ประพฤติตนเหมาะสมกับสถานภาพ มีความสุภาพ และมีวินัยต่อตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปนัดดา วัฒน, ปรีชา วิจิตรธรรมรส และพาชิตชนัด ศิริพานิ (2555 : 67) ได้ทำวิจัยเรื่องจรรยาบรรณวิชาชีพครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าการปฏิบัติตามจรรยาบรรณต่อตนเองของครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีระดับการปฏิบัติตาม จรรยาบรรณต่อตนเองอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีวินัยในตนเอง พัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ บุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนาวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ

2. การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน

2.1 ครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ที่มีเพศต่างกันมีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เนื่องจากจรรยาบรรณวิชาชีพครูเป็นเรื่องที่ครูทุกคนต้องปฏิบัติ ดังนั้นไม่ว่าครูผู้หญิงหรือครูผู้ชายก็ต้องปฏิบัติเหมือนกันเพราะเป็นหน้าที่ จึงส่งผลให้การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูไม่แตกต่างกัน ยกเว้นจรรยาบรรณต่อตนเองพบว่าครูเพศหญิงมีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณมากกว่าครูเพศชาย ซึ่งในภาพรวมสอดคล้องกับสุภักษญา โลกิตสถาพร (2557 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่องพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของครูกับบทบาทของครูในการส่งเสริมจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร พบว่าบทบาทของครูในการส่งเสริมจริยธรรมของนักเรียนที่มีเพศต่างกันไม่แตกต่างกัน และพินโย พรหมเมือง, ฐิตยา เรือนนระการ และวิชิต ทองประเสริฐ (2562 : 11) ได้ทำวิจัยเรื่องคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยจิตศึกษา สาขาวิชา

หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล พบว่าในภาพรวมปัจจัยทางด้านเพศ มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของนักศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 ครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เนื่องจากคนที่ตั้งใจมาเป็นครูส่วนมากจะตั้งใจปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูเหมือนกันทุกคน โดยไม่ได้เลือกว่าวุฒิการศึกษาของใครจะเป็นอย่างไร เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าไม่แตกต่างกันทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู เป็นหน้าที่ของครูทุกคนต้องปฏิบัติ ดังนั้นไม่ว่าครูจะมีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรีก็ย่อมมีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูเหมือนกันซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของผกาทิพย์ ทรัพย์วิริยะกุล (2560 : 10) ได้ศึกษาการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ของครูกลุ่มโรงเรียนสหวิทยาเขตเบญจสิริ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 พบว่าในภาพรวมครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูมากกว่าครูที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี

2.3 ครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า มีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เนื่องจากครูที่มีประสบการณ์การทำงานมากน้อยเพียงใดก็ตาม ถ้ายังยึดอาชีพครูอยู่ก็จำเป็นต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ครูที่มีประสบการณ์ 5-10 ปี และมากกว่า 10 ปี มีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพมากที่สุดเท่ากัน อาจเนื่องมาจากผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 5 ปี ต้องใช้เวลาในการปรับตัวเพื่อให้สามารถปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูได้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่าครูทุกคนมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ซึ่งครูที่มีประสบการณ์การทำงานนานแล้วก็ง่ายในการปฏิบัติ แต่ถ้าเป็นครูใหม่หรือมีประสบการณ์การทำงานน้อยก็ต้องฝึกฝนตนให้สามารถปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูให้จงได้ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของหทัยรัตน์ ดุจจานุทัศน์ (2559 : 66) ได้ทำวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรม กับความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 พบว่าครูผู้สอนที่มีอายุและประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมาควรให้ความสำคัญและส่งเสริมครูให้มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ พฤติกรรมที่พึงประสงค์ พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ และบทลงโทษทางวินัยอย่างเป็นรูปธรรม

1.2 องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมาควรมีนโยบายส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของครูโรงเรียนในสังกัด โดยร่วมกับโรงเรียน ชุมชน ให้มีส่วนร่วมการขับเคลื่อนกิจกรรมและนโยบายอย่างต่อเนื่อง

1.3 สถาบันการศึกษาที่ผลิตครูออกสู่สังคม ควรจะมีหลักสูตรที่เน้นการให้ความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักในเรื่องการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู อย่างเป็นรูปธรรม เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมแก่ครูก่อนการออกปฏิบัติหน้าที่จริงในอนาคต โดยเฉพาะจรรยาบรรณต่อตนเองเพราะมีค่าต่ำสุดในบรรดาจรรยาบรรณวิชาชีพครูทั้ง 5 ด้าน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา

2.2 ควรมีการศึกษารูปแบบการพัฒนาการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา

เอกสารอ้างอิง

- คุณัญญา สมจิตร และผดุง พรหมมูล. (2561). การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของครูโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดชุมพร. *บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต*, 14(2), 17-31.
- จำเริญรัตน์ จิตต์จิรจรรย์. (2561). *ขอบฟ้าใหม่ของภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม*. นครราชสีมา: สมบูรณ์การพิมพ์.
- เฉลิมพล พลมุข. (2561). *จริยธรรมครู*. สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2561, จาก https://www.matichon.co.th/columnists/news_828839
- ดุจดาว กลัดสุข. (2555). การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี*, 4(3), 191-211.
- ทวีกาญจน์ ตั้งวีระพรพงศ์. (2556). คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูฝึกฝีมือแรงงาน กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน. *วารสารวิชาการ Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 6(2), 426-439.
- ธัญลักษณ์ รุจิภักดิ์, เอมมา อาสนจินดา และสุนนทิพย์ จิตสว่าง. (2556). *จริยธรรมในวิชาชีพครู*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ธานินทร์ ศิลปจารุ. (2549). *การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS*. กรุงเทพฯ: อินเทอร์เน็ต.
- ปนัดดา วัฒน, ปรีชา วิจิตรธรรมรส และพาณิชชนัด ศิริพานิช. (2555). จรรยาบรรณวิชาชีพของครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *วารสารนาคบุตรปริทรรศน์*, 4(2), 59-70.
- ผกาทิพย์ ทรัพย์วิริยะกุล. (2560). การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ของครูกลุ่มโรงเรียนสหวิทยาเขตเบญจสิริ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. *วารสารบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง*, มิถุนายน 2560, 1-13.
- พัทธชัย พัฒนสุวรรณ. (2554). *โรงเรียน อบจ.: บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการศึกษา*. วิทยานิพนธ์ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารรัฐกิจ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พินโย พรหมเมือง, วิฑิตยา เรือนนงการ และวิจิต ทองประเสริฐ. (2562). คุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล. *ศึกษาวารสารศาสตร์*, 6(2), 11-20.
- พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข. (2560). *ทักษะ 7c ของครู 4.0*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพศาล หวังพานิช. (2555). *สถิติเพื่อการวิจัย*. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.
- สุภัคชญา โลกิตสถาพร. (2557). *พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของครูกับบทบาทของครูในการส่งเสริมจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร*. สารนิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกริก.
- สุวิมล บุญลี และสุวิมล โพธิ์กลิ่น. (2557). การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1. *วารสารบัณฑิตวิทยาลัย พิษณุพนธ์*, 9(1), 95-104.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)*. สืบค้นเมื่อ 15 กันยายน 2561, จาก http://www.nesdb.go.th/ewt_news.php?nid=6420
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2550). *ข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2550*. *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 127 ตอนพิเศษ 51 ง. กรุงเทพฯ: คุรุสภา.

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2556). ข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2556. *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 130

ตอนพิเศษ 130 ง. กรุงเทพฯ: คุรุสภา.

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2556). ข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2556. *ราชกิจจานุเบกษา*.

เล่ม 130 ตอนพิเศษ 130 ง. กรุงเทพฯ: คุรุสภา.

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2559). ข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยการพิจารณาการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2559. *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 133 ตอนพิเศษ 188 ง. กรุงเทพฯ: คุรุสภา.

หทัยรัตน์ ดุจจานุทัศน์. (2559). *ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับความตระหนักในจรรยาบรรณ วิชาชีพครู ของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1*.

วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา. (2561). *ข้อมูลเบื้องต้นองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา*. สืบค้นเมื่อ

15 กันยายน 2561, จาก <http://www.koratpao.go.th>

องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา. (2561). *แผนอัตรากำลัง 3 ปี (รอบปีงบประมาณ 2561-2563) องค์การบริหาร*

ส่วนจังหวัดนครราชสีมา. สืบค้นเมื่อ 15 กันยายน 2561, จาก <http://www.koratpao.go.th>

อดุลย์ ไทรเล็กทิม. (2550). *พฤติกรรมการสอนภาษาไทย 2*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อาชญากรรม. (2559). ประมวลเหตุการณ์ทั้งหมด "ดร.วันชัย"เป่าขมับลาโลก. *เดลินิวส์*. สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2561,

จาก <https://www.dailynews.co.th/crime/398741>